

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

PÉNTEK, 1955. JANUÁR 21.

ÁRA: 50 FILLÉR

A felszabadulási verseny sikeréért

Ahol a szép bútorszövetek és szőnyegek készülnek

Riport az Ujszegedi Kender-Lenszövénygyárból

Ujszegeden, túl a Tisza-gáton, a Kender-Lenszövényben az elmúlt évek során főképp műszaki szöveteket, tömlőket, ponyvákat gyártottak, s most is ez teszi ki termelésük oroszlátrészt. De részt vállaltak a lakosság közszükségleti cikkeivel való jobb ellátásában is. 1954. őszén, néhány szövőgépnél „átállás” volt, és megkezdtek a bútorszövet, szőnyeg készítését is, — amint már írtuk. Most már „teljes gőzzel” folyik a fontos közszükségleti cikkek gyártása. Ez év első negyedében 38 ezer négyzetméter bútorszövetet és 62.500 folyóméter szőnyeget készítenek.

11 munkanap alatt...

Felhallatszik a szövőgépek zaja, a vetélők csattogása ide, a diszpécseri szobába is, ahol Szűcs Tibor csatlakoztatja számokat néz, s amelyek hírlal adják: az új évben január 14-ig, 11 munkanap alatt hogyan dolgozott a szövőde. Eddigi tervüket 20.250.000 vetéssel teljesítették túl, a felszabadulási munkaversenyben. Ez annyit jelent, hogy 100 centiméter szélességben és úgynevezett tízes sűrűséggel mintegy 20 ezer folyóméterrel készítették több anyagot. Biztató, bizonyos ígértet ez arra, hogy a szövőde és a többi üzemrész dolgozói adott szavukhoz híven az első negyedévi tervet 2 százalékkal túlteljesítik.

Az újszegedi gyárban több mint ezer dolgozó tett egyéni vállalat hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára. S a dolgozók hétköznapiakon új sikerek, a munka új hősei születnek. Egyik ember jobban törődik a másik munkájával és segítségét is ad. A 12-es partiban Kiss I. Józsefné szövőde nemcsak a ma-

A szőnyeget gondos minőségi ellenőrzés után adják át a kereskedelemnek.

A 304-es gépnél

Háromszáznegyven gép. Itt dolgozik Hruszík Ferencné. Nem fiatal asszony már, de azért fürge mozgású és ahogyan beszél, az is arra vall, szereti a munkáját.

— Amikor megtudtam, hogy szőnyeget is készítenek, örültem ennek. De igaz, egy kicsit meg is „hökkenem”: hogyan állom majd meg a helyem. Alaptalan volt ez az aggodalom, mert már jól begyakoroltam az új munkát.

Vetélőt cserél. Ütemesen, jól dolgozik a gép, — készül a szőnyeg. Nyugodt lelkiismerettel írhatjuk, hogy szép és jó minőségű. Erre ügyel és vigyáz Hruszík Ferencné is.

— Mi a „titka” a jó minőségű munkának?

Picit gondolkodik, hogyan is öntse szavakba. Mert nem olyan egyszerű kérdés ez, ha részletesen akar

felelni rá az ember. Azért igen találó a válasza:

— Vigyázni, ügyelni kell és fontos az odaadás.

S aztán az édesanya szeretetével beszél az általános iskola nyolcadik osztályába járó kislányáról: Margitkáról. Persze majd megnő a kislány és ki is kell házasítani. Elmondja azt is az asszony, hogy férje is a gyárban dolgozik, géppucoló. Majd ismét lányára tereli a szót: „Nem tudjuk, hogy Margitka lányunk tanul-e tovább. Ha nem, én szeretném, ha szövőde lenne itt minálunk.”

Hruszík Ferencné terve napról napra való teljesítését és minőségi munkát vállalt, a felszabadulási versenyben. Az első dekádában mintegy 40 méter szőnyeget gyártott terv felül és teljesen selejtmentesen végezte munkáját. Adott szavát így váltja valóra a nagy évfordulóra készülve ő, mint hozzá hasonlóan sokan mások, (morvaj)

Uj szakmunkásokat nevelnek a Ruhagyárban

A Szegedi Ruhagyár a napokban új munkateremmel bővült. Ruháiparunkban elsőnek városunkban létesítettek úgynevezett tanuló szalagot. Az üzembe újonnan felvett fiatalokkal a tanuló szalagban tanítják meg a szabás alapjait, a nagyüzemi szalagrendszerű ruhagyártás ismereteit.

Az új oktatási módszer biztosítja, hogy a Ruhagyárban jól képzett új szakmunkások is készítsék majd a dolgozók számára a különféle munkaruhákat, közszükségleti cikkeket.

Az új teremben minden lehetőségük megvan a fiatal lányoknak a szakma elsajátításához. Jól fűtött, virágokkal díszített, neonvilágítású munkahelyen folyik a gyakorlati és elméleti tanítás. A hőfűtő falakon az egyik felírat is arra buzdít: »Érd

utól a legjobbakat és éri el általános felemelkedést. Varga Jenő szabászati dolgozóból lett szalagvezető és Orosz Sándor technikai előadó szaktudása, pedagógiai készsége is egyik biztosíték arra, hogy a tanulószalag tagjai jól megtanulják mesterségüket.

Az oktatókra és a tanulókra egyaránt komoly feladat vár, mert három hónap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy a korszerű, szalagrendszerű ruhagyártás ismereteit elsajátítsák.

Orosz Sándor elvtárs elmondotta:

— Ezelőtt az új dolgozó mindjárt a begyakorolt munkással egy szalagba került. Ez bizony kezdetben az egész szalag munkáját hátráltatta. Ha az új dolgozó már bizonyos munkát jól megtanult, az új cikkekre való „átállásnál” megint

tanulnia kellett a munkafogásokat. A tanulószalagból kikerült fiataloknál ilyen kérdések nem lesznek, mert jól megtanulják az üzemben előforduló munkák legjobb fogásait.

Persze a tanulókon is nagyban múlik, hogy megtanulják-e a mesterséget. A szorgalomnak, lelkesedésnek máris szép jelét adta a 24 lány közül például a 16 éves Sas Anna, aztán Jenei Etelka és Szabó Erzsébet is.

A tanulószalag tagjai bekapcsolódtak a felszabadulási munkaversenybe is.

Azt ígérték a többi között, hogy hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára jól, »vizsgakészre» megtanulják a munkafogásokat. Vezetőjük azt tervezi, hogy az első, jól sikerült munkadarabjaikból kiállítást rendeznek majd az üzemben.

MAI SZAMUNKBÓL:

BEFEJEZŐDÖTT A BÉKE VILÁGTANÁCS IRODÁJÁNAK KIBŐVÍTETT ÜLÉSE

(2. oldal)

UJABB NAGY SEGÍTSÉG A PAPRIKATERMELEK RÉSZÉRE

(3. oldal)

SZEGEDI JEGYZETEK: A BÁBSZÍNHÁZBAN

(3. oldal)

Befejeződött a Béke Világtanács Irodájának kibővített ülése

Bécs (TASZSZ) A január 19-i ülésen a Béke-Világtanács Irodája kibővített ülésének résztvevői meg tárgyalták a Béke-Világtanács Irodájának nyilatkozatát, amelyet Jean Laffitte, a Béke-Világtanács főtárgyalója olvasott fel. A nyilatkozatot egyhangúlag elfogadták.

Donini szenátor (Olaszország) felolvasta az Európa népeihez intézett felhívást, amelyet az ülés résztvevői szintén egyhangúan támogattak.

Ezután Joliot-Curie, a Béke-Világtanács elnöke lépett a szónoki emelvényre. Az ülés résztvevőire intézett beszédében hangoztatta, szervezzenek széleskörű nemzetközi mozgalmat az atomfegyver alkalmazása ellen. Joliot-Curie felolvasta a világ népeihez intézett felhívás szövegét. A felhívást egyhangúlag elfogadták.

Szunderlal (India) zárószó után a Béke-Világtanács Irodájának kibővített ülése bezárult.

A Béke-Világtanács Irodájának határozatai

Bécs (TASZSZ) A Béke-Világtanács Irodájának kibővített ülése befejeztével január 19-én jóváhagyták a következő okmányokat: a nyilatkozatot, az Európa népeihez és a világ népeihez szóló felhívást.

A Béke-Világtanács Irodájának nyilatkozata többek között a következőket tartalmazza:

Az új, 1955-ös esztendő beköszöntése előtt két veszély bontakozott ki és kezdte fenyegetni a népeket: Németország újrafelfegyverzésének veszélye, továbbá az atomháború előkészítése és igazolására hozott határozatok. E veszélyek olyan időpontban jelentkeztek, amikor a béke új perspektívái nyíltak meg a népek előtt. E veszélyek nem csupán politikusok és katonai vezetők nyilatkozataiban jelentek meg, hanem felelős kormányok cselekedetei következtében. Ezek a cselekedetek nyilvánvalóan azon népek akarata ellen irányulnak, amelyeket érintenek, másrészt ellenkeznek az egész világ közvéleményével.

A népek saját tapasztalataikból tudják, hogy e politika következménye nem lehet más, csak gazdasági ziláltság, nyomor és háború. Az egész világra kiterjedő béke-mozgalom felhívja a népeket, mérlegeljék ennek az új veszélynek egész komolyságát és használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt e veszély kiküszöbölésére.

A népek összehangolt akciói végetvehetnek a tömbökre építő politikának. Ezek az akciók rákényszeríthetik a kormányokat arra, hogy tárgyalásokat kezdjenek, hozzáállásnak a leszereléshez és az atomerőt kizárólag békés célokra használják.

A feladat az, hogy — elutasítva azt a rombolást, elnyomást és nélkülözést, amelyet ez a háború vonna maga után — biztosítsuk a vi-

lág minden népének függetlenségét és saját erőforrásainak fejlesztéséhez való jogát, hogy együtt valamennyien ráléphessenek a biztonságra és a felvirágzás útjára.

Pontosan ennek a szükségszerűségnek felel meg annak a nagyszabású világtalálkozónak összehívása, amelyen — 1955. május 22-én Helsinkiben — valamennyi ország békeszerető erőinek képviselői találkoznak.

Az Európa népeihez szóló felhívásban a Béke-Világtanács felhívja a világ férfait és asszonyait, összpontosítsák minden erejüket, törekedjenek teljes határozottsággal és bátorsággal a londoni és párizsi szerződések ratifikálásának és végrehajtásának meggyújtására, akadályozzák meg egyesített és megsokszorozott erőfeszítésekkel a német militarizmus feltámasztását és biztosítsák Európa biztonságát egy békeszerető Németország részvételével.

Európa népei a többi népek segítségével meghúsítják az új Wehrmacht létrehozását.

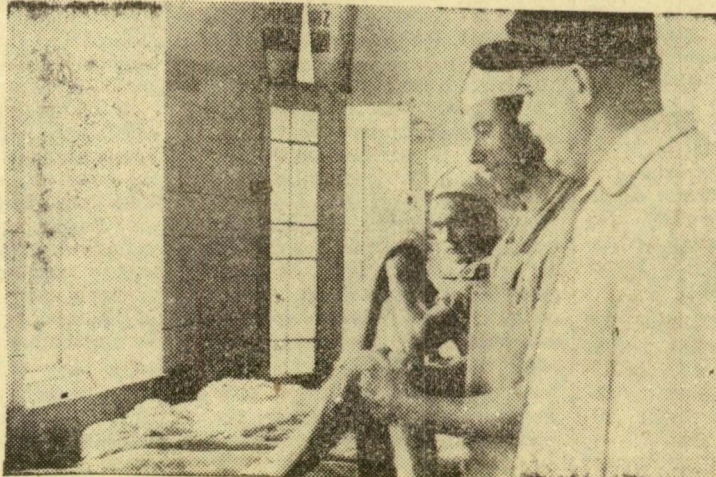
A Béke-Világtanács Irodájának kibővített ülése felhívással fordult a világ népeihez, amelyben felszólítja a népeket, ítélt el és fossza meg bizalmától azt a kormányt, amely atomháborút robbant ki.

A Béke-Világtanács Irodája kibővített ülésének résztvevői pártlan lelkesedéssel hagyták jóvá ezt a felhívást. Az ülésen jelenlévők viharos tapsal juttatták kifejezésre, hogy egyetértenek ezzel az okmánnyal. Ezután az ülés minden résztvevője aláírta a világ népeihez szóló felhívást és ezzel megkezdődött a világméretű aláírásgyűjtési mozgalom e rendkívül fontos okmányra. (MTI)

A Szegedi Vágóhídon

Forró teát kapnak naponta a Vágóhíd szabadságtevőkenykedő dolgozói. Képünkön: Török Ilona teát önt Fekete József minőségi ellenőrhöz.

Csanádi István a „Szakma kiváló dolgozója” címet nyerte el. Képünkön: a szirüzem dolgozóinak munkáját ellenőrzi, mint az üzemrész művezetője.

Liebmann Béla felvételei